

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**АКТУАЛЬНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ДЕРЖАВИ І РЕГІОНІВ.**

**СЕКЦІЯ ІІІ «ПРОБЛЕМИ ТА РОЗВИТОК
ПІДПРИЄМНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ
ГОСПОДАРЮВАННЯ»**

(13-14 травня 2019 р.)

Покровськ

2019

ББК 65.9 (4 УКР)**3-41**

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні соціально-економічні проблеми держави і регіонів». Секція 3 «Проблеми та розвиток підприємництва в сучасних умовах господарювання». – Покровськ: ДонНТУ, 2019. - 150 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «актуальні соціально-економічні проблеми держави і регіонів» (секція III), яка відбулася 13-14 травня 2019 року в м. Покровську, охоплюють спектр питань розвитку підприємництва, особливостей їх діяльності в сучасних умовах.

Метою проведення конференції є об'єднання вчених-економістів, студентів і аспірантів для обговорення і вирішення стратегічних питань збалансованого розвитку держави, регіонів та підвищення підприємницької активності суб'єктів господарювання, зростання життєвого рівня населення, підвищення якості суспільних послуг на основі ефективного використання наявного потенціалу,

Редакційна колегія:

Хобта В.М. – д.е.н., Далевська Н.М., - к.е.н., Кравченко С.І. – к.е.н.,
Фіщенко О.М. - к.е.н., Шилова Л.І. – к.е.н.

ЗМІСТ

Берсуцька С.Я. Інвестиційна активність АПК України: особливості, проблеми та перспективи розвитку.....	6
Захарова О.В., Калашник О.В. Сучасні особливості підбору персоналу як запорука розвитку підприємництва.....	9
Чеботарьов В.А. Особливості реалізації політики публічно-приватного партнерства щодо відновлення Донбасу.....	14
Dr. Aïssata Mady Samara. La Guinee: pour un developpement endogene base sur l'entrepreneuriat et la culture entrepreneuriale.....	16
Долюк А.В. Облік, аналіз та аудит реалізації продукції.....	20
Каменська О.О. Особливості розвитку підприємництва в Україні за умов глобалізації та євроінтеграції.....	23
Карпова Т.С. Проблеми малого бізнесу та особливості управління його фінансовим забезпеченням на сучасному етапі.....	26
Клименко С.Є., Кондратенко В.О. Особливості управління операційними ризиками в телекомунікаційній компанії	31
Матвійчук В.І., Громко Є.О. Визначення сутності поняття «фінансовий борг» та засобів його управління.....	35
Москалевич Г. Н. Правовое регулирование конкуренции при осуществлении предпринимательской деятельности.....	39
Свинаренко Т.І., Пшенична М.С. Сучасні напрями державної підтримки розвитку малого підприємництва.....	43
Фіщенко О.М., Жеребцова Т.Р. Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України в сучасних умовах.....	47
Хайлова Т.В. Проблематичні сегменти розвитку підприємницького сектору країни.....	51
Шилова Л.І., Панченко Н.В. Структуризація потенціалу підприємства за етапами життєвого циклу	53
Щеглюк С.Д. Вплив соціального підприємництва на розвиток міста.....	57
Антонова В.І., Латишева О.В. Модель організації бізнес-процесів для сталого розвитку підприємства в сучасних умовах господарювання.....	61
Баїк А.І., Капленко Г.В. Регулювання облікової ставки НБУ як один із способів досягнення макроекономічних цілей.....	65
Барбанова І.С., Захарова О.В. Світовий досвід формування механізму інноваційного розвитку регіону та країни.....	69
Бездуган В.В., Гузенко О.П. Актуальні питання розвитку підприємництва в Україні.....	72
Буднікова Л.І., Фещенко О.М. Формування ефективної системи мотивації	74

праці на підприємстві.....	
Буряк А.М., Герасимова В.О. Особливості функціонування ринку консалтингових послуг в Україні.....	78
Воловідник К.Т., Яскал О.О. Особливості моделювання поведінки споживача у сфері роздрібної торгівлі.....	80
Головецька М.С., Артеменко Л.П. Сутність управління конкурентоспроможністю підприємства.....	83
Гусєв Р.В., Горященко Ю.Г. Деякі аспекти аналізу виробничого потенціалу підприємства.....	86
Григор'єва А.Г., Фіщенко О.М. Проблеми фінансово-економічної діяльності суб'єктів підприємництва.....	88
Дудченко В.В., Рибалко О.М. Фактори впливу та шляхи забезпечення економічної безпеки підприємства.....	91
Калиновская Т.С., Беликова Е.Г. Аудит программного обеспечения в республике Беларусь.....	95
Карлаш Ю.Д., Латишева О.В. Бізнес-процеси підприємницької діяльності: умови управління для сталого розвитку	98
Касьяненко А.С., Долюк А.В. Організація автоматизованого аудиту готової продукції.....	101
Катарина А.Є., Нестеренко Г.Б. Аналіз перспективи розвитку фермерства як сучасної форми підприємництва в Україні.....	103
Коломоєць І.С., Рибалко О.М. SWOT-аналіз аутсорсингу бухгалтерських послуг.....	107
Коновалова І.В., Лазоренко Т.В. Підвищення конкурентоспроможності підприємства на засадах диверсифікації діяльності підприємства	108
Кравчук Б.В., Лазоренко Т.В. Підходи до формування конкурентоспроможності підприємства у сучасних умовах.....	111
Кудацький В.В., Піжук О.І. Динаміка харчової промисловості в епоху цифровізації.....	114
Лопушенко Г.М., Гузенко О.П. Напрямки покращення розвитку малого і середнього підприємництва в Україні: законодавчі ініціативи	117
Омельянська О.В., Хобта В.М. Запобігання ризикам у підприємницькій діяльності.....	120
Петренко М.А., Антоненко В.М. Економічна ефективність та накреслення основних сучасних напрямків її дослідження.....	123
Поляк В.В., Семченко В.В. Організація бухгалтерського обліку на підприємстві: проблеми та шляхи їх вирішення.....	127
Попович О.В., Савчук І.Ю., Борейко Н.М. Вплив податкового навантаження на діяльність суб'єктів господарювання в умовах	129

реформування фінансової системи України.....	
Рябченко В.О., Нестеренко О.М. Соціальне підприємництво як новий вид сучасного підприємництва.....	132
Туркін К.В., Сак Т.В. Дослідження кон'юнктури ринку українського металопрокату в контексті економічного спаду 2014-2018 років.....	134
Цедик Д.М., Рибалко О.М. Напрями вдосконалення обліку та управління виробничими запасами на підприємствах.....	137
Чередніченко О.О., Чередніченко Є.С. Сучасний стан та економічна ефективність спеціалізованих підприємств – виробників соняшника.....	140
Черній А.А., Кадала В.В. Окреслення проблем розвитку малого бізнесу в Україні.....	144
Яровенко М.М., Данечкіна А.О., Кулинич М.Б. Особливості та порядок подачі електронної бухгалтерської звітності: переваги та недоліки.....	147

- 2.Грошово-кредитна та фінансова статистика: Фінансові ринки. Офіційне інтернет-представництво НБУ.
URL:http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=12057279
- 3.Савлук С. Процентнаполітика центрального банку. Вісник КНТЕУ. 2018. №2. С. 32–46.URL:<http://www.visnik.knteu.kiev.ua/files-/2018/02/4.pdf>

СВІТОВИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ТА КРАЇНИ

Барбанова І.С., аспірант
Науковий керівник — д.е.н., проф. Захарова О.В.,
Черкаський державний технологічний університет

Інноваційний тип економічного розвитку дедалі більше стає тим фундаментом, який визначає економічну міць країни та її перспективи на світовому ринку. Основною ознакою сучасного розкладу сил в світі є істотний відрив країн-лідерів, що утворюють світовий “інноваційний анклав”, від менш потужних країн, які змушені повністю залежати від позиції “активних гравців”. У країнах, що належать до інноваційних лідерів, спостерігається висока концентрація найрентабельніших видів бізнесу (тобто тих, що мають найбільший вміст доданої вартості в ціні продукту), переважно високотехнологічна структура національного виробництва, винесення за межі власної країни промислово-технологічного циклу виробництв, які є екологічними, ресурсними тощо, зосередження й контроль найбільших фінансових потоків [3]. Дійсно на сьогоднішній день країни, які мають першість за інноваційним розвитком, мають стабільну економіку, високий рівень та якість життя громадян, екологічно чисте й прибуткове виробництво.

Розглянемо десятку лідерів в сфері інновацій за версією Глобального інноваційного індексу за рейтингом 2018 р., табл. 1.

Швейцарія посідає перше місце у рейтингу та територіально складається з 20 кантонів і 6 напівкантонів, у кожному з яких діють свої закони, стягуються різні податки, спілкуються різними мовами. Перевагою швейцарських кантонів є те, що вони мають право встановлювати власні порядки оподаткування за винятком тих податків, збір яких є прерогативою федерального уряду. При цьому кожний кантон має свою спеціалізацію. Загалом уряди кантонів зацікавлені в наданні податкових пільг чи іншої фінансової і адміністративної підтримки компаніям-виробникам інноваційної продукції, яка затребувана на європейському ринку. Зокрема, компаніям можуть надаватися субсидії на оплату праці співробітників. Значна увага владою кантонів відводиться залученню прямих іноземних інвестицій, що також є умовою стратегічного розвитку території [5].

Таблиця 1 - Глобальний інноваційний індекс країн світу за 2018 р.

Країна	Економіка Оцінка (0–100)	Ранг	Рівень	Регіон	Ефек- тив- ність	Ефек- тив- ність	Коефі- цієнт
Швейцарія	68,40	1	1	Європа	1	0,96	1
Нідерланди	63,32	2	2	Європа	2	0,91	4
Швеція	63,08	3	3	Європа	3	0,82	10
Великобританія	60,13	4	4	Європа	4	0,77	21
Сінгапур	59,83	5	5	Азія	1	0,61	63
США	59,81	6	6	Північна Америка	1	0,76	22
Фінляндія	59,63	7	7	Європа	5	0,76	24
Данія	58,39	8	8	Європа	6	0,73	29
Німеччина	58,03	9	9	Європа	7	0,83	9
Ірландія	57,19	10	10	Європа	8	0,81	13

Джерело: сформовано на основі [1]

Нідерланди займають друге місце рейтингу, а основою успіху країни є формула «бізнес + наука + освіта + влада = ефективна економіка». Влада всіма способами сприяє стимулюванню інновацій, проте ключовим фактором у цьому процесі виступають знання. Основними складовими інноваційного розвитку у країні є бізнес-парки та бізнес-інкубатори, результатом діяльності яких є реалізація близько 200 інноваційних проектів щороку.

Розвиток інновацій у Швеції відбувається за рахунок того, що більшість виконання науково-дослідних робіт відбувається у вищих навчальних закладах які досить плідно співпрацюють із підприємствами різних сфер діяльності.

У Великобританії основними інструментами інноваційного розвитку виступають кредитні гарантії, методи пільгового оподаткування, списання витрат з наукових досліджень на собівартість продукції та надання субсидій. Основними учасниками інноваційного процесу є венчурні фірми, Британська технологічна група, науково-дослідні консорціуми, науково-технологічні парки, технополіси та малі інноваційні підприємства.

Серед особливостей інноваційного розвитку Сінгапуру слід виділити такі: залучення зарубіжних вчених, як пріоритетний напрям розвитку та активізації інноваційних процесів в економіці; інновація, насамперед, пов'язана із людьми, що її генерують; фінансування програм, спрямованих на розвиток та реалізацію інновацій; значний розвиток прикладних досліджень у сферах біології, медицини, генетики, інформатики та ін.; стимулювання процесу створення малих та середніх фірм, що сприяє адаптації та розвитку інновацій в країні [4].

У США для ефективного впровадження механізму інноваційної діяльності затверджено і введено в дію ряд важливих законів і спеціальних програм (Закон

про організацію і пріоритети науково-технічної політики, Закон про розвиток інновацій в малому бізнесі, Стратегія сталого, збалансованого екологічного та економічного розвитку до 2050 р., Програма стимулювання технологічної конкурентоспроможності країни та інші).

Фінляндія стала першою країною, яка прийняла концепцію національної інноваційної системи як основного елемента політики у сфері активізації науки й технології [2]. Фінляндія – це країна, яка обрала шлях знанневого розвитку та побудови суспільства знань. За розміром фінансування науки та інновацій вона займає одне з перших місць у світі. Так як і в інших країнах-лідерах тут існує тісний зв'язок між освітою, наукою, виробничим сектором та державою.

Механізм інноваційного розвитку Данії почав формуватися ще на початку 1980 років, коли уряд запровадив програму технологічного розвитку. На сьогодні Данія займає восьме місце за рейтингом Глобального індексу інновацій 2018 р. Особливостями інноваційного розвитку тут можна назвати: наявність інноваційних інкубаторів та наукових парків; фінансування діяльності галузевих науково-дослідних інститутів; тісні зв'язки між державними та приватними суб'єктами.

На сьогодні до ключових факторів інноваційного розвитку Німеччини можна віднести гармонізовану урядову політику у сфері інноваційної діяльності, комфортні умови для науково-дослідної діяльності, що забезпечуються та підтримуються завдяки наявній розгалуженій інфраструктурі інноваційної діяльності та потужному технічному забезпеченню, високий рівень витрат на науково-дослідні роботи, безкоштовну освіту тощо. Сприятливий інноваційний клімат в Німеччині пов'язаний також із досконалою законодавчою базою, яка детально регламентує діяльність усіх ланок інноваційної сфери від навчальних закладів до інноваційних підприємств, та наявності спрощеної системи реєстрації винаходів, що підтримує патентну активність в країні на високому рівні. Основні напрями інноваційного розвитку країни втілені у змісті Стратегії високих технологій («High-TechStrategy»), що була затверджена Федеральним Урядом у серпні 2006 р. [6].

Успіх Ірландії в інноваційній сфері базується на такому ключовому принципі: основою розвитку інновацій в країні є приватний сектор, проте умови формуються виключно державою.

Отже, як бачимо, вісім із десяти країн, які займають першість в рейтингу «Глобальний індекс інновацій-2018», це Європейські країни, керівництво яких змогло не лише знайти дієві інструменти інноваційного розвитку, а й впровадити їх у життя, що і робить їх успішними. Для того, щоб Україна змогла вийти з кризового стану та отримала можливість стати інноваційною державою необхідно знайти свій шлях, спираючись на світовий досвід успішних країн.

Перелік посилань

1. Global Innovation Index 2018: Energizing the World with Innovation[Електроний ресурс].– Режим доступу: <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2018-report>.
2. Андрощук Г.О. Національна інноваційна система Фінляндії: формула успіху / Г.О. Андрощук // Наука та інновації. – 2010. – Т. 6. – № 4. – С. 95.

3. Гусев В. Система пріоритетів державної інноваційної політики: зб. наук. праць Української академії державного управління при Президентові України / В. Гусев / за заг. ред. В.І. Лугового, В.М. Князева. – К.: Вид-во УАДУ, 2002. – Вип. 2. – 496 с.
4. Миндич Д. Воровство – прекрасная стратегия / Д. Миндич, А. Никифорова, Т. Оганесян // Эксперт. – 2011. – №46 (799) [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://expert.ru/expert/2011/46/vorovstvoprekrasnayastrategiya/>.
5. Онiпко Т.А. Міжнародні економічні відносини та світове господарство / Т.А. Онiпко. Вип. 16, Ч. 2.–2017. – С. 34.
6. Офіційний сайт Міністерства Освіти та Досліджень ФРН [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bmbf.de/en/14397.php>.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Бездуган В.В.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Гузенко О.П.

Донецький юридичний інститут МВС України, м. Кривий Ріг

Підприємницький сектор в Україні представлено суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу. На даний час їх розвиток характеризується низкою проблем, які потребують негайного вирішення. Як правило країни, що обрали шлях ринкової економіки спираються саме на результативність діяльності підприємств малого та середнього бізнесу. Україна не є виключенням. Проте справедливим буде відзначити, що умови, які створено для сучасних представників підприємницького сектору не можуть вважатися достатньо комфортними. Така теза витікає з того, що проблематичні аспекти розвитку, котрі супроводжують функціонування підприємств малого та середнього бізнесу викликані як зовнішніми, так внутрішніми чинниками впливу. Тема вважається доволі актуальною так як підприємницький сектор в Україні має стати потужною платформою накопичення доходів бюджету, а як наслідок з'явиться можливість покращити в певній мірі вирішення соціально – економічних питань в Україні.

Звернення до наукових доробок провідних вчених - економістів показало, що обраний напрямок дослідження не є новим та має дискусійний характер. Серед науковців, які переймалися даною проблемою доцільно відзначити: І.М. Сотника та Л.М. Таранюка [1], Б.М. Андрушківа, Ю.Я. Вовк, В.В. Гецько та ін. [2], В.М. Колота, І.М. Репіна та О.В. Щербину [3], В.В. Полянко та А. В. Круглянко [4], В.Р. Кучеренко, Н.В. Добрава, Я.П.Квач та М.М. Осипова [5] та інших. У своїх дослідженнях науковці обґрунтовують рольовий аспект підприємницького сектору України, звертають увагу на існуючі негативні моменти його розвитку та надають рекомендаційні поради щодо їх усунення.

На думку науковців до складу ключових проблем розвитку підприємницького сектора країни варто віднести:

1. Недосконала податкова сфера, а саме практично відсутня законодавча платформа встановлення механізму звільнення від сплати податків та